

KINH ĐẠI BÁT-NHÃ BA-LA-MẬT-ĐA

QUYỂN 508

Phẩm 13: ĐÀ-LA-NI (1)

Bấy giờ, Thiên đế Thích thăm nghĩ:

–Các thiện nam, thiện nữ được nghe danh tự của pháp môn Bát-nhã ba-la-mật-đa như vậy, nên biết thời quá khứ đã từng thân cận vô lượng Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác, phát thệ nguyện rộng lớn, trồng các căn lành, được sự hộ trì của nhiều thiện tri thức. Huống chi là biên chép, thọ trì, đọc tụng, tư duy đúng lý, tuyên thuyết cho người khác, hoặc tùy theo sức mà tu hành như lời dạy. Nên biết người này đã ở chỗ vô lượng Đức Phật đời quá khứ, thân cận, phụng sự, cúng dường, cung kính, trồng nhiều cội đức, từng nghe Bát-nhã ba-la-mật-đa. Nghe rồi thọ trì tư duy, đọc tụng, tuyên thuyết cho người khác, tu hành đúng theo lời dạy; hoặc đối với kinh này hỏi đáp thông suốt, do nhờ phước lực đời trước, nay việc này được thành tựu. Nếu các thiện nam, thiện nữ đã từng cúng dường vô lượng Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác, công đức thuần tịnh, nếu nghe Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, tâm vị ấy không kinh hãi, không hoảng hốt, không sợ sệt, nghe rồi tin ưa, tu hành theo lời dạy. Nên biết người này từng ở chỗ vô lượng trăm ngàn muôn ức Phật đời quá khứ phát thệ nguyện rộng lớn, tu Bồ thí cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa, nay sinh ra đời thành tựu được việc này.

Khi ấy, Xá-lợi Tử bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, nếu các thiện nam, thiện nữ nghe nghĩa lý sâu xa Bát-nhã ba-la-mật-đa này. Tâm vị ấy không kinh hãi, không hoảng sợ, không sợ sệt. Vì đã nghe, biên chép, thọ trì, đọc tụng, tư duy đúng lý, tuyên thuyết cho người, lưu truyền cùng khắp để tu hành đúng như lời dạy. Nên biết người này giống như các Đại Bồ-tát ở địa vị không thoái chuyển. Vì sao? Vì nghĩa lý sâu xa của Bát-nhã ba-la-mật-đa rất khó tin hiểu. Nếu ở đời trước tu hành sáu pháp Ba-la-mật-đa là Bồ thí... không lâu dài thì đâu có thể vừa nghe liền tin hiểu được.

Bạch Thế Tôn, nếu các thiện nam, thiện nữ nghe nói nghĩa lý sâu xa Bát-nhã ba-la-mật-đa mà khinh chê hủy báng, phải biết người này đời trước đối với Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa cũng từng hủy báng. Vì sao? Vì người ngu như thế nghe nói nghĩa lý sâu xa của Bát-nhã ba-la-mật-đa, do sức huân tập của đời trước nên không tin, không ưa, tâm không thanh tịnh. Vì sao? Vì người ngu như vậy ở đời quá khứ chưa từng thân cận chư Phật Bồ-tát và Hiền thánh khác; chưa từng thỉnh vấn các vị đó nên hành sáu pháp Ba-la-mật-đa là Bồ thí... như thế nào. Cho đến nên học mười tám pháp Phật bất cộng thế nào. Cho nên bây giờ nghe thuyết Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa liền khinh chê hủy báng, không tin, không ưa, không thanh tịnh.

Bấy giờ, Thiên đế Thích hỏi Xá-lợi Tử:

–Bát-nhã ba-la-mật-đa như vậy, nghĩa lý sâu xa rất khó tin hiểu. Có người tin ưa tu hành sáu pháp Ba-la-mật-đa như Bồ thí... cho đến mười tám pháp Phật bất cộng và vô lượng, vô biên Phật pháp khác chưa lâu dài, nên nghe nghĩa lý sâu xa Bát-nhã ba-la-mật-đa không thể tin hiểu, hoặc sinh tâm hủy báng. Điều này không gì là hiếm có.

Bạch Đại đức, nay tôi kính lễ Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa. Nếu tôi kính lễ Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa tức là kính lễ trí Nhất thiết trí.

Bấy giờ, Phật bảo Thiên đế Thích:

–Đúng vậy, đúng vậy, đúng như lời ông nói! Kính lễ Bát-nhã ba-la-mật-đa tức là kính lễ trí Nhất thiết trí. Vì sao? Kiều-thi-ca, vì trí Nhất thiết trí và vô lượng, vô biên công đức khác mà chư Phật đã đạt được đều nương vào Bát-nhã ba-la-mật-đa mà được thành tựu.

Kiều-thi-ca, nếu Đại Bồ-tát muốn trụ trí Nhất thiết trí của Như Lai, nên trụ Bát-nhã ba-la-mật-đa. Muốn phát khởi trí Nhất thiết, trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng của chư Phật nên học Bát-nhã ba-la-mật-đa. Muốn chấm dứt tập khí phiền não tương tục, chứng được quả vị Giác ngộ cao tột, chuyển pháp luân vi diệu, cứu độ các hữu tình, nên học Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Kiều-thi-ca, nếu các thiện nam, thiện nữ muốn đắc quả Dự lưu, Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán Độc giác Bồ-đề, nên học Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Kiều-thi-ca, nếu Đại Bồ-tát muốn an lập bậc Chứng tánh Thanh văn trụ Thanh văn thừa, bậc Chứng tánh Độc giác trụ Độc giác thừa, bậc Chứng tánh Bồ-tát trụ Vô thượng thừa, nên học Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Kiều-thi-ca, nếu Đại Bồ-tát muốn chinh phục chúng ma, đẩy lùi bọn ngoại đạo bè đảng xấu ác nên học Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Kiều-thi-ca, nếu Đại Bồ-tát muốn nhiếp hóa các Bì-sô khiến họ điều phục hoàn toàn nên học Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Bấy giờ, Thiên đế Thích bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, khi các Đại Bồ-tát hành Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa. Thế nào là trụ sắc? Thế nào là trụ thọ, tưởng, hành, thức? Thế nào là tu tập sắc? Thế nào là tu tập thọ, tưởng, hành, thức? Cho đến thế nào là trụ mười tám pháp Phật bất cộng? Thế nào là tu tập mười tám pháp Phật bất cộng?

Phật bảo Thiên đế Thích:

–Lành thay, lành thay! Nay ông nhờ thần lực Phật có thể hỏi Như Lai nghĩa sâu xa như vậy. Ông nên lắng nghe, Ta sẽ vì ông mà thuyết.

Kiều-thi-ca, các Đại Bồ-tát khi hành Bát-nhã ba-la-mật-đa. Nếu đối với sắc không trụ, không tập, ấy là trụ, là tập sắc. Nếu đối với thọ, tưởng, hành, thức không trụ không tập ấy là trụ, là tập thọ, tưởng, hành, thức. Cho đến nếu đối mười tám pháp Phật bất cộng không trụ, không tập, ấy là trụ, là tập mười tám pháp Phật bất cộng. Vì sao? Kiều-thi-ca, nếu Đại Bồ-tát khi hành Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa đối với sắc không có sở đắc về có thể trụ, có thể tập. Đối với thọ, tưởng, hành, thức không có sở đắc về có thể trụ, có thể tập. Cho đến đối với mười tám pháp Phật bất cộng không có sở đắc về có thể trụ, có thể tập.

Lại nữa Kiều-thi-ca, các Đại Bồ-tát khi hành Bát-nhã ba-la-mật-đa nếu đối với sắc chẳng trụ, chẳng bất trụ, chẳng tập, chẳng bất tập; ấy là trụ, tập nơi sắc. Nếu đối với thọ, tưởng, hành, thức chẳng trụ, chẳng bất trụ, chẳng tập, chẳng bất tập; ấy là trụ, tập nơi thọ, tưởng, hành, thức. Cho đến nên đối với mười tám pháp Phật bất cộng chẳng trụ chẳng bất trụ, chẳng tập chẳng bất tập; ấy là trụ, tập mười tám pháp Phật bất cộng. Vì sao? Kiều-thi-ca, các Đại Bồ-tát khi hành Bát-nhã ba-la-mật-đa quán sát sắc cho đến mười tám pháp Phật bất cộng, giai đoạn trước, sau, giữa đều chẳng thể nắm bắt được.

Bấy giờ, Xá-lợi Tử bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, Bát-nhã ba-la-mật-đa như vậy thật là sâu xa.

Phật dạy:

–Đúng vậy! Vì chân như của sắc sâu xa nên Bát-nhã ba-la-mật-đa thật là sâu xa. Cho đến chân như của mười tám pháp Phật bất cộng sâu xa, nên Bát-nhã ba-la-mật-đa thật là sâu xa.

–Bạch Thế Tôn, Bát-nhã ba-la-mật-đa khó có thể so lường?

Phật dạy:

–Đúng vậy! Vì chân như của sắc khó so lường nên Bát-nhã ba-la-mật-đa khó có thể so lường. Cho đến chân như của mười tám pháp Phật bất cộng khó so lường nên Bát-nhã ba-la-mật-đa khó có thể so lường.

–Bạch Thế Tôn, Bát-nhã ba-la-mật-đa rất là vô lượng?

Phật dạy:

–Đúng vậy! Vì chân như của sắc vô lượng nên Bát-nhã ba-la-mật-đa cũng vô lượng. Cho đến chân như của mười tám pháp Phật bất cộng vô lượng nên Bát-nhã ba-la-mật-đa cũng vô lượng.

Lại nữa Xá-lợi Tử, các Đại Bồ-tát khi hành Bát-nhã ba-la-mật-đa, nếu hành tánh sâu xa của sắc thì chẳng phải là hành Bát-nhã ba-la-mật-đa. Cho đến nếu hành tánh sâu xa mười tám pháp Phật bất cộng, thì chẳng phải là hành Bát-nhã ba-la-mật-đa. Vì sao? Xá-lợi Tử, vì tánh sâu xa của sắc tức chẳng phải là sắc. Cho đến tánh sâu xa của mười tám pháp Phật bất cộng tức chẳng phải là mười tám pháp Phật bất cộng.

Lại nữa Xá-lợi Tử, các Đại Bồ-tát khi hành Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, nếu hành tánh khó so lường của sắc, thì chẳng phải là hành Bát-nhã ba-la-mật-đa. Cho đến nếu hành tánh khó so lường mười tám pháp Phật bất cộng, thì chẳng phải là hành Bát-nhã ba-la-mật-đa. Vì sao? Xá-lợi Tử, vì tánh khó so lường của sắc tức chẳng phải là sắc. Cho đến tánh khó so lường của mười tám pháp Phật bất cộng tức chẳng phải là mười tám pháp Phật bất cộng.

Lại nữa Xá-lợi Tử, các Đại Bồ-tát khi hành Bát-nhã ba-la-mật-đa, nếu hành tánh vô lượng của sắc thì chẳng phải là hành Bát-nhã ba-la-mật-đa. Cho đến nếu hành tánh vô lượng của mười tám pháp Phật bất cộng thì chẳng phải là hành Bát-nhã ba-la-mật-đa. Vì sao? Xá-lợi Tử, vì tánh vô lượng của sắc tức chẳng phải là sắc. Cho đến tánh vô lượng của mười tám pháp Phật bất cộng tức chẳng phải là mười tám pháp Phật bất cộng.

Khi ấy, Xá-lợi Tử lại bạch Phật:

–Bát-nhã ba-la-mật-đa như vậy thật sâu xa, khó so lường, vô lượng thì khó tin hiểu, không nên nói cho Bồ-tát mới học Đại thừa. Vì sao? Vì sợ những vị ấy nghe Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa này, tâm sẽ kinh hãi, lo sợ, nghi hoặc, hoặc sinh tâm hủy báng, không tin hiểu. Chỉ nên nói cho Bồ-tát không thoái chuyển. Vì sao? Vì vị này nghe Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa như vậy, tâm không kinh hãi, không hoảng hốt, không sợ sệt, không nghi hoặc, không sinh tâm hủy báng, mà lại có lòng tin hiểu sâu xa.

Bấy giờ, Thiên đế Thích hỏi Xá-lợi Tử:

–Nếu nói Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa cho hàng Bồ-tát mới học Đại thừa thì có những lỗi gì?

Xá-lợi Tử đáp:

–Nếu có nói Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa cho hàng Bồ-tát mới học Đại thừa, thì người ấy nghe rồi sẽ kinh hãi, hoảng hốt, sợ sệt, nghi hoặc không tin hiểu, hoặc sinh tâm hủy báng. Do đó tạo nghiệp tăng trưởng nên chiêu cảm đọa vào đường ác, đắm chìm nơi

ba đường ác, chịu khổ lớn lâu dài khó chứng quả vị Giác ngộ cao tột. Vì vậy không nên ở trước các vị ấy mà nói Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa.

Thiên đế Thích lại hỏi Xá-lợi Tử:

–Có Bồ-tát nào chưa thọ ký quả vị Giác ngộ cao tột, nghe Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa tâm không kinh hãi, hoảng hốt, sợ sệt, nghi hoặc, không sinh tâm hủy báng, lại tin hiểu sâu xa không?

Xá-lợi Tử đáp:

–Kiều-thi-ca, Đại Bồ-tát này chẳng bao lâu sẽ được thọ ký Đại Bồ-tát. Kiều-thi-ca, Đại Bồ-tát này nghe Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa tâm không kinh hãi, hoảng hốt, sợ sệt, nghi hoặc, không sinh tâm hủy báng, lòng tin hiểu sâu xa. Nên biết Đại Bồ-tát này đã được thọ ký quả vị Giác ngộ cao tột. Giả sử người chưa được thọ ký thì không quá một lần gặp Phật hoặc hai lần gặp Phật, quyết định sẽ được thọ ký đại Bồ-đề.

Bấy giờ Phật dạy Xá-lợi Tử:

–Đúng vậy, đúng vậy, đúng như lời ông nói! Xá-lợi Tử, nếu Đại Bồ-tát học Đại thừa từ lâu, phát đại nguyện từ lâu hành sáu pháp Ba-la-mật-đa từ lâu và vô lượng, vô biên Phật pháp khác, cúng dường nhiều Phật, phụng sự nhiều bạn lành; nghe Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa thì tâm không kinh hãi, hoảng hốt, sợ sệt, nghi hoặc mà lại có lòng tin hiểu sâu xa, thọ trì đọc tụng, tư duy đúng lý, tuyên thuyết cho người khác, hoặc còn biên chép, tu hành như lời dạy.

Xá-lợi Tử bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, nay, con muốn nói một vài thí dụ, cúi xin Thế Tôn thương xót hứa khả.

Phật dạy Xá-lợi Tử:

–Ông cứ tùy ý nói.

Xá-lợi Tử bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, như có các thiện nam, thiện nữ an trụ Đại thừa, trong mộng tu hành Bát-nhã, Tinh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bồ thí ba-la-mật-đa, cho đến an tọa nơi tòa diệu Bồ-đề. Nên biết, người này gần đến quả vị Giác ngộ cao tột. Huống chi có Bồ-tát vì cầu quả vị Giác ngộ cao tột, khi thức tu hành Bát-nhã, Tinh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới ba-la-mật-đa, mà lại không mau chóng chứng đắc quả vị Giác ngộ cao tột hay sao?

Bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát này không bao lâu sẽ được ngồi tòa diệu Bồ-đề, chứng đắc quả vị Giác ngộ cao tột, chuyển pháp luân vi diệu, cứu độ các hữu tình.

Bạch Thế Tôn, nếu các thiện nam, thiện nữ, được nghe Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa như vậy, thọ trì, đọc tụng, tinh tấn tu học, tư duy đúng lý, nên biết người này học Đại thừa đã lâu, căn lành đã thành thực, cúng dường nhiều Phật, phụng sự nhiều bạn lành, trồng nhiều cội công đức, có thể thành tựu việc này.

Bạch Thế Tôn, nếu các thiện nam, thiện nữ được nghe Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa như vậy mà tin hiểu, thọ trì, đọc tụng, tu tập, diễn thuyết cho người khác, tư duy đúng lý, nên biết người này hoặc đã được thọ ký đại Bồ-đề, hoặc gần được thọ ký đại Bồ-đề.

Bạch Thế Tôn, các thiện nam, thiện nữ này, nếu như trụ nơi bậc Đại Bồ-tát không thoái chuyển, mau chứng quả vị Giác ngộ cao tột, là do được nghe Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa này, tin hiểu sâu xa, thọ trì, đọc tụng, tư duy đúng lý, y theo lời dạy mà tu hành, diễn thuyết cho người khác.

Bạch Thế Tôn, ví như có người đi bộ qua đồng hoang, đường hiểm nạn, trải qua

trăm du-thiện-na, hoặc hai, hoặc ba, hoặc bốn, hoặc năm trăm, thấy các hình tướng của thành ấp, vương quốc, đô thành ở phía trước. Đó là người thả trâu, rừng, vườn, ruộng... Thấy các cảnh tượng đó rồi, liền tư duy: “Thành ấp, vương quốc, đô thành cách đây không xa.” Nghĩ như vậy rồi thân tâm nhẹ nhàng, an nhiên, không sợ ác thú, ác tặc, đói khát.

Bạch Thế Tôn, các Đại Bồ-tát cũng lại như vậy. Nếu được nghe Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa này mà thọ trì, đọc tụng, tư duy đúng lý, sinh tâm tin hiểu sâu xa. Nên biết chẳng bao lâu sẽ được thọ ký, hoặc đã được thọ ký mau chóng đắc quả vị Giác ngộ cao tốt. Đại Bồ-tát này không sợ rơi vào hàng Thanh văn, Độc giác. Vì sao? Vì Đại Bồ-tát này đã được thấy nghe, cúng dường, cung kính, tôn trọng, ngợi khen Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa. Đây là tướng đầu tiên của quả vị Giác ngộ cao tốt.

Bấy giờ Phật bảo Xá-lợi Tử:

–Đúng vậy, đúng vậy, đúng như lời ông nói! Thừa hành thần lực Phật, ông cứ việc nói tiếp.

Xá-lợi Tử bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, ví như có người muốn quan sát biển lớn, dần dần đi tới, trải qua nhiều thời gian, không thấy núi rừng, liền nghĩ rằng: “Nay, đã thấy cảnh tượng này, thì cách biển không xa. Vì sao? Vì gần bờ biển, đất thấp dần, không có các núi rừng.”

Bấy giờ, người kia tuy chưa thấy biển, nhưng đã thấy cảnh tượng gần đó, bèn sung sướng vui mừng. Ta nhất định sẽ được thấy biển. Bản nguyện đã được viên mãn, người ấy rất thích thú.

Bạch Thế Tôn, các Đại Bồ-tát cũng lại như vậy. Nếu được nghe Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa này, mà thọ trì, đọc tụng, tư duy đúng lý, sinh lòng tin hiểu sâu xa. Đại Bồ-tát này tuy chưa được Phật hiện tiền thọ ký: “Ông ở đời sau, trải qua nhiều kiếp như vậy sẽ đắc quả vị Giác ngộ cao tốt.” Nên tự biết lời thọ ký ấy chẳng phải xa. Vì sao? Vì Đại Bồ-tát này đã được thấy nghe, cung kính, cúng dường, thọ trì, đọc tụng, tư duy đúng lý Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa. Đây là tướng đầu tiên của quả vị Giác ngộ cao tốt.

Bạch Thế Tôn, ví như hoa quả, cây ở mùa xuân. Lá cũ đã rụng, cành cây tươi tốt. Mọi người thấy vậy liền tư duy: “Hoa, quả, lá mới không bao lâu sẽ được mọc ra.” Vì sao? Vì tướng ban đầu của hoa, quả, lá mới đã hiện ra. Người nam, nữ, lớn nhỏ ở châu Thiệm-bộ thấy tướng này rồi, vui mừng sung sướng đều nghĩ rằng: “Chẳng bao lâu nữa, chúng ta sẽ được thấy hoa quả sum suê.”

Bạch Thế Tôn, các Đại Bồ-tát cũng lại như vậy. Nếu được nghe Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa này mà thọ trì, đọc tụng, tư duy đúng lý, sinh lòng tin hiểu sâu xa. Nên biết là do căn lành đời trước được thành thực, cúng dường nhiều Phật, phụng sự nhiều bạn tốt. Chẳng bao lâu sẽ được thọ ký đại Bồ-đề.

Bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát này nên nghĩ như vậy: “Đời trước nhất định ta có sức căn lành thù thắng, có thể dẫn đến quả vị Giác ngộ cao tốt. Nay thấy nghe, cúng dường, cung kính Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa và thọ trì, đọc tụng, sinh lòng tin hiểu sâu xa, tư duy đúng lý, tu tập tùy theo sức mình.”

Bạch Thế Tôn, nay trong pháp hội này, có các Thiên tử, đã thấy Phật thuyết pháp này ở quá khứ, nên bộc lộ sự hoan hỷ và cùng bàn luận: “Ngày xưa, các Bồ-tát nghe thuyết Bát-nhã ba-la-mật-đa liền được thọ ký. Bây giờ, các Bồ-tát đã nghe Bát-nhã ba-la-mật-đa, chẳng bao lâu, nhất định sẽ được thọ ký Bồ-đề.”

Bạch Thế Tôn, ví như người nữ mang thai đã lâu, thân thể chuyển động nặng nề,

đứng, ngồi bất an, ăn uống ngủ nghỉ ít dần, không thích nói nhiều, làm việc thường chán nản, mỗi mệt, chịu nhiều thống khổ, cho nên được nghỉ ngơi, không làm việc. Người mẹ chồng thấy tướng này, liền biết cô này không bao lâu sẽ sinh.

Bạch Thế Tôn, các Đại Bồ-tát cũng lại như vậy, đời trước gieo trồng căn lành, cúng dường nhiều Đức Phật, phụng sự bạn lành lâu dài, các căn lành thành thực. Bây giờ, nghe Bát-nhã ba-la-mật-đa, thọ trì, đọc tụng, tư duy đúng lý, sinh tâm tin hiểu sâu xa, tu hành tùy theo sức.

Bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát này do nhân duyên này, nên biết chẳng bao lâu được thọ ký quả vị Giác ngộ cao tột.

Bấy giờ, Phật khen ngợi Xá-lợi Tử:

–Lành thay, lành thay! Ông khéo nói ví dụ về Bồ-tát. Nên biết, đều nhờ sức oai thần của Phật, làm cho ông phát sinh biện tài như vậy.

Khi đó Thiện Hiệן liền bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, thật kỳ lạ Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác, khéo phó chúc cho các Đại Bồ-tát, khéo hộ trì các Đại Bồ-tát.

Phật dạy Thiện Hiệן:

–Đúng vậy, đúng vậy, đúng như lời ông nói, vì sao? Vì các Đại Bồ-tát siêng năng cầu quả vị Giác ngộ cao tột, lợi ích an lạc cho các hữu tình, thương xót nhiều ích cho trời, người. Nên khi các Đại Bồ-tát này tinh tấn tu học Bồ-tát đạo, chỉ vì muốn lợi ích vô lượng trăm ngàn các hữu tình, dùng bốn Nhiếp sự mà giữ gìn. Đó là Bố thí, Ái ngữ, Lợi hành, Đồng sự.

Đại Bồ-tát này, tự mình an trụ đúng đắn mười nẻo nghiệp thiện, cũng an lập cho người khác, làm cho họ siêng năng tu học mười nẻo nghiệp thiện.

Tự hành bốn Tĩnh lực, bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc, cũng khuyên người khác hành bốn Tĩnh lực, bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc.

Tự hành Bố thí cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa, cũng khuyên người khác hành Bố thí cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa. Đại Bồ-tát này dựa vào phương tiện thiện xảo Bát-nhã ba-la-mật-đa, tuy giáo hóa hữu tình chúng quả Dự lưu cho đến chứng đắc Độc giác Bồ-đề, nhưng mình không chứng.

Đại Bồ-tát này tự mình siêng năng tinh tấn tu hạnh Bồ-tát, cũng khuyên người khác tu các hạnh Bồ-tát.

Tự an trụ Bồ-tát không thoái chuyển, cũng khuyên người khác an trụ không thoái chuyển.

Tự siêng năng tinh tấn trang nghiêm thanh tịnh cõi Phật, đem lại sự thành tựu cho hữu tình, cũng lại khuyên người khác trang nghiêm thanh tịnh cõi Phật, đem lại sự thành tựu cho hữu tình.

Tự siêng năng phát khởi thần thông Bồ-tát, cũng khuyên người khác phát khởi thần thông Bồ-tát.

Tự siêng năng trang nghiêm thanh tịnh tất cả pháp môn Đà-la-ni, tất cả pháp môn Tam-ma-địa, cũng lại khuyên người khác, làm cho họ siêng năng trang nghiêm thanh tịnh tất cả pháp môn Đà-la-ni, tất cả pháp môn Tam-ma-địa.

Tự mình chứng đắc viên mãn biện tài, cũng làm cho người khác được viên mãn biện tài.

Tự hộ trì viên mãn sắc thân, đầy đủ các tướng tốt, cũng lại khuyên người khác hộ trì viên mãn sắc thân, đầy đủ các tướng tốt.

Tự hộ trì viên mãn hạnh đồng chân, cũng khuyên người khác hộ trì viên mãn hạnh đồng chân.

Tự tu hành bốn Niệm trụ cho đến trí Nhất thiết tướng, cũng lại khuyên người khác tu hành bốn Niệm trụ cho đến trí Nhất thiết tướng.

Tự dứt trừ tập khí phiền não tương tục, cũng lại khuyên người khác dứt trừ các tập khí phiền não tương tục.

Tự chứng quả vị Giác ngộ cao tột, chuyển pháp luân vi diệu, cứu độ các hữu tình, cũng lại khuyên người khác chứng đắc quả vị Giác ngộ cao tột, chuyển pháp luân vi diệu, cứu độ các hữu tình.

Thiện Hiện lại bạch Phật:

–Hy hữu thay, bạch Thế Tôn! Hy hữu thay, bạch Thiện Thệ! Các Đại Bồ-tát thành tựu công đức lớn lao như vậy, vì muốn lợi lạc tất cả hữu tình, nên hành Bát-nhã ba-la-mật-đa cầu chứng quả vị Giác ngộ cao tột, độ các hữu tình đến tận đời vị lai. Bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát hành Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế nào để mau được viên mãn?

Phật dạy Thiện Hiện:

–Nếu Đại Bồ-tát khi hành Bát-nhã ba-la-mật-đa, không thấy sắc hoặc tăng hoặc giảm, không thấy thọ, tưởng, hành, thức hoặc tăng, hoặc giảm. Cho đến không thấy trí Nhất thiết hoặc tăng, hoặc giảm, không thấy trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng hoặc tăng, hoặc giảm. Đại Bồ-tát hành Bát-nhã ba-la-mật-đa như vậy thì mau được viên mãn.

Lại nữa Thiện Hiện, nếu Đại Bồ-tát khi hành Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa không thấy đây là pháp, đây là phi pháp; không thấy đây là quá khứ, đây là vị lai, đây là hiện tại, không thấy đây là thiện, đây là bất thiện, đây là vô ký; không thấy đây là hữu vi, đây là vô vi; không thấy đây là Dục giới, đây là Sắc giới, đây là Vô sắc giới; không thấy đây là Bồ thí ba-la-mật-đa cho đến đây là Bát-nhã ba-la-mật-đa. Cho đến không thấy đây là trí Nhất thiết, trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng. Đại Bồ-tát này hành Bát-nhã ba-la-mật-đa mau được viên mãn. Vì sao? Vì tất cả pháp không tánh tướng, không tác dụng, chẳng thể chuyển, hư vọng đối trá, tánh không vững chắc, không tự tại, không cảm thọ. Xa lìa ngã cho đến xa lìa người thấy.

Cụ thọ Thiện Hiện lại bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, lời của Như Lai nói thật chẳng thể nghĩ bàn.

Phật dạy Thiện Hiện:

–Đúng vậy, đúng vậy! Lời của Như Lai đã nói thì chẳng thể nghĩ bàn. Thiện Hiện ông nên biết, sắc chẳng thể nghĩ bàn nên lời của Như Lai nói chẳng thể nghĩ bàn; thọ, tưởng, hành, thức chẳng thể nghĩ bàn nên lời của Như Lai nói chẳng thể nghĩ bàn. Cho đến trí Nhất thiết chẳng thể nghĩ bàn nên lời của Như Lai nói chẳng thể nghĩ bàn; trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng chẳng thể nghĩ bàn nên lời của Như Lai nói chẳng thể nghĩ bàn. Nếu Đại Bồ-tát khi hành Bát-nhã ba-la-mật-đa, tuy biết đúng như thật là sắc chẳng thể nghĩ bàn nhưng không khởi tướng chẳng thể nghĩ bàn, cho đến tuy biết đúng như thật là trí Nhất thiết tướng chẳng thể nghĩ bàn, nhưng không khởi tướng chẳng thể nghĩ bàn. Đại Bồ-tát này hành Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa mau được viên mãn.

Lại nữa Thiện Hiện, nếu Đại Bồ-tát khi hành Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, đối với sắc cho đến trí Nhất thiết tướng, không khởi tướng có thể nghĩ bàn hoặc chẳng thể nghĩ bàn. Đại Bồ-tát này hành Bát-nhã ba-la-mật-đa mau được viên mãn.

Bấy giờ Thiện Hiện lại bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, nghĩa lý sâu xa của Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế, ai có thể tin

hiểu?

Phật dạy Thiện Hiện:

–Nếu Đại Bồ-tát tu sáu Bát-nhã ba-la-mật-đa đã từ lâu, gieo trồng căn lành đã từ lâu, cúng dường nhiều Phật, phụng sự nhiều bạn tốt. Đại Bồ-tát này đối với Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa sinh lòng tin hiểu.

Cụ thọ Thiện Hiện lại bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, vì sao biết được Đại Bồ-tát này tu sáu pháp Ba-la-mật-đa đã từ lâu, gieo trồng căn lành đã từ lâu, cúng dường nhiều Phật, phụng sự nhiều bạn tốt?

Phật dạy Thiện Hiện:

–Nếu Đại Bồ-tát nào khi hành Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, đối với sắc không khởi phân biệt khác, phân biệt không khác; đối với thọ, tưởng, hành, thức không khởi phân biệt khác, phân biệt không khác.

Đối với tướng sắc không khởi phân biệt khác, phân biệt không khác; đối với tướng thọ, tưởng, hành, thức không khởi phân biệt khác, phân biệt không khác.

Đối với tánh sắc không khởi phân biệt khác, phân biệt không khác; đối với tánh thọ, tưởng, hành, thức không khởi phân biệt khác, phân biệt không khác.

Cho đến đối với trí Nhất thiết không khởi phân biệt khác, phân biệt không khác; đối với trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng không khởi phân biệt khác, phân biệt không khác.

Đối với tướng trí Nhất thiết không khởi phân biệt khác, phân biệt không khác; đối với tướng trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng không khởi phân biệt, phân biệt không khác.

Đối với tánh trí Nhất thiết không khởi phân biệt khác, phân biệt không khác; đối với tánh trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng không khởi phân biệt khác, phân biệt không khác. Vì sao? Vì sắc cho đến trí Nhất thiết tướng đều chẳng thể nghĩ bàn. Thiện Hiện ông nên biết, như vậy gọi là Đại Bồ-tát này tu sáu pháp Ba-la-mật-đa đã từ lâu, gieo trồng căn lành đã từ lâu, cúng dường nhiều Phật, phụng sự nhiều bạn tốt.

Khi ấy, Thiện Hiện lại bạch Phật:

–Bát-nhã ba-la-mật-đa như vậy thật là sâu xa.

Phật dạy:

–Đúng vậy! Sắc sâu xa nên Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa. Thọ, tưởng, hành, thức sâu xa nên Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa. Cho đến trí Nhất thiết sâu xa, nên Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa. Trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng sâu xa, nên Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa.

Cụ thọ Thiện Hiện lại bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, Bát-nhã ba-la-mật-đa như vậy là kho báu lớn?

Phật dạy:

–Đúng vậy! Có thể đem báu công đức ban cho hữu tình. Vì vậy Bát-nhã ba-la-mật-đa là trân báu lớn. Đem vật báu mười nẻo nghiệp thiện, bốn Tĩnh lực, bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc, năm Thần thông ban cho hữu tình. Đem vật báu Bố thí... sáu pháp Ba-la-mật-đa cho đến trí Nhất thiết tướng ban cho hữu tình. Đem vật báu quả Dự lưu cho đến Độc giác Bồ-đề ban cho hữu tình. Đem vật báu của tất cả Đại Bồ-tát hành quả vị Giác ngộ cao tột, chuyển pháp luân của chư Phật ban cho hữu tình. Thế nên Bát-nhã ba-la-mật-đa là kho báu lớn.

Cụ thọ Thiện Hiện lại bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa là thanh tịnh.

Phật dạy:

–Đúng vậy! Vì tất cả pháp này thanh tịnh. Thiện Hiện ông nên biết, sắc thanh tịnh nên Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa là thanh tịnh. Cho đến trí Nhất thiết tướng thanh tịnh, nên Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa là thanh tịnh.

Bấy giờ, Thiện Hiện lại bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, thật là hy hữu! Bạch Thiện Thệ, thật là kỳ lạ! Bát-nhã ba-la-mật-đa như vậy, vì rất sâu xa, nên gặp nhiều tai nạn, nhưng bây giờ nói về tai nạn không sinh.

Phật dạy Thiện Hiện:

–Đúng vậy, đúng vậy! Các tai nạn của Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa rất nhiều nhưng nhờ thần lực Phật, bây giờ chỉ nói tai nạn không sinh. Vì vậy, các thiện nam, thiện nữ tu học Đại thừa, đối với kinh điển Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa này, nếu muốn biên chép, thọ trì, đọc tụng, tu tập tư duy đúng lý, diễn thuyết cho người khác, thì nên mau chóng biên chép cho đến diễn thuyết. Vì sao? Vì các tai nạn của Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa rất nhiều. Chớ để việc biên chép cho đến diễn thuyết gặp tai nạn, không được cứu cánh.

Thiện Hiện nên biết, các thiện nam, thiện nữ này, hoặc một tháng, hai tháng, ba tháng cho đến một năm, biên chép Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa như vậy có thể được rất ráo, vì vậy phải nên siêng năng tinh tấn để tâm nơi việc biên chép. Trải qua thời gian như vậy, làm cho được rất ráo. Nếu một tháng, hai tháng, ba tháng cho đến một năm, thọ trì, đọc tụng, tu tập tư duy, diễn thuyết cho người khác kinh điển Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa như vậy có thể được rất ráo, vì vậy phải nên siêng năng tinh tấn để tâm thọ trì, cho đến diễn thuyết. Trải qua thời gian như vậy, làm cho được rất ráo. Vì sao? Vì đại bảo thân châu Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa có rất nhiều tai nạn.

Khi ấy, Thiện Hiện lại bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, thật hy hữu! Bạch Thiện Thệ, thật kỳ lạ! Đại bảo thân châu Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa có rất nhiều tai nạn, nhưng có người biên chép, thọ trì, đọc tụng, tu tập, tư duy, diễn thuyết cho người, đối với người ấy, ác ma không gây tai nạn, làm cho không biên chép cho đến diễn thuyết được.

Phật bảo Thiện Hiện:

–Ác ma đối với Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa này, tuy muốn gây tai nạn làm cho không biên chép cho đến diễn thuyết, nhưng chúng không đủ sức gây tai nạn, làm cho việc làm của Bồ-tát kia không thành tựu.

Khi ấy, Xá-lợi Tử bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, nhờ thần lực của ai khiến ác ma kia gây tai nạn với các Bồ-tát biên chép kinh không được thành tựu?

Phật dạy Xá-lợi Tử:

–Chính nhờ thần lực Phật khiến ác ma không gây tai nạn cho các Bồ-tát biên chép...

Lại nữa Xá-lợi Tử, cũng chính nhờ thần lực chư Phật ở mười phương tất cả thế giới, khiến ác ma không gây tai nạn cho các Bồ-tát biên chép...

Lại nữa Xá-lợi Tử, tất cả Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác đều cùng nhau hộ niệm các Bồ-tát hành Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, khiến ác ma kia không gây tai nạn làm cho các thiện nam, thiện nữ trụ nơi Bồ-tát thừa không biên chép cho đến diễn thuyết

Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa. Vì sao? Xá-lợi Tử, vì chư Phật Thế Tôn đều cùng nhau hộ niệm các Bồ-tát hành Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, tạo nhiều căn lành, khiến cho ác ma kia không gây tai nạn.

Lại nữa Xá-lợi Tử, nếu các Bồ-tát đối với kinh điển Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa biên chép, thọ trì, đọc tụng, tu tập, tư duy, diễn thuyết. Tự nhiên sẽ được tất cả Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác ở mười phương thế giới hiện đang thuyết pháp đều hộ niệm. Nếu được nhờ sự hộ niệm chư Phật thì tất nhiên ác ma không gây nạn được.

Lại nữa Xá-lợi Tử, nếu có thiện nam có lòng tin thanh tịnh, đối với kinh điển Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa biên chép, thọ trì, đọc tụng, tu tập, tư duy, diễn thuyết, nên nghĩ như vậy: “Nay, ta biên chép cho đến diễn thuyết Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, đều nhờ thần lực của chư Phật Thế Tôn ở mười phương tất cả thế giới hiện đang thuyết pháp hộ niệm.”

Bấy giờ, Xá-lợi Tử lại bạch Phật:

–Các thiện nam, thiện nữ đối với kinh điển Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa mà biên chép, thọ trì, đọc tụng, tu tập, tư duy, diễn thuyết, đều nhờ thần lực chư Phật mười phương từ bi hộ niệm, làm cho vị ấy tạo được căn lành thù thắng, các bợn ác ma không gây tai nạn được.

Khi ấy, Phật dạy Xá-lợi Tử:

–Đúng vậy, đúng vậy, đúng như lời ông nói! Nếu các thiện nam, thiện nữ đối với kinh điển Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa mà biên chép, thọ trì, đọc tụng, tu tập, tư duy, diễn thuyết, nên biết đều nhờ thần lực chư Phật Thế Tôn hộ niệm.

Xá-lợi Tử lại bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, nếu thiện nam, thiện nữ nào đối với kinh điển Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa mà biên chép, thọ trì, đọc tụng, tư duy, diễn thuyết, tất cả Như Lai ở mười phương thế giới đều biết đến. Do nhân duyên này nên vui vẻ hộ niệm. Nếu các thiện nam, thiện nữ, đối với kinh điển Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, mà biên chép, thọ trì, đọc tụng, tu tập, tư duy, diễn thuyết, thường được chư Phật Thế Tôn hiện đang thuyết pháp ở mười phương tất cả thế giới dùng Phật nhãn quán sát. Do nhân duyên này nên từ bi hộ niệm nên các người này làm việc lành gì cũng được thành tựu.

Phật dạy Xá-lợi Tử:

–Đúng vậy, đúng vậy, đúng như lời ông nói! Nếu các thiện nam, thiện nữ biên chép, thọ trì, đọc tụng, tu tập, tư duy, diễn thuyết Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, thường được chư Phật Thế Tôn hiện đang thuyết pháp ở mười phương tất cả thế giới dùng Phật xem thấu, biết đến và làm cho các ác ma không nào hại được. Các thiện nghiệp đã tạo đều mau thành tựu.

Lại nữa Xá-lợi Tử, các thiện nam, thiện nữ trụ nơi Bồ-tát thừa, nếu đối với Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa này mà biên chép, thọ trì, đọc tụng, tư duy, diễn thuyết. Nên biết, vị này đã đến gần trí Nhất thiết trí, các ma oán không gây tai nạn được.

Lại nữa Xá-lợi Tử, các thiện nam, thiện nữ an trụ Đại thừa, nếu biên chép Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, dùng các vật báu trang hoàng rồi thọ trì, đọc tụng. Nên biết đối với Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa này, sinh lòng tin hiểu sâu sắc, dùng các tràng hoa thượng diệu cho đến đèn sáng, cúng dường, cung kính Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa. Các thiện nam, thiện nữ này thường được Như Lai dùng Phật xem thấu, biết đến và hộ niệm. Do nhân duyên này nhất định sẽ được tài lớn, lợi lớn, quả lớn, báo lớn.

Lại nữa Xá-lợi Tử, các thiện nam, thiện nữ trụ nơi Bồ-tát thừa, nếu biên chép, thọ

trì, đọc tụng, cúng dường, cung kính Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa. Do căn lành này cho đến đạt được địa vị không thoái chuyển, thường không xa lìa chư Phật Bồ-tát mãi nghe chánh pháp, không đọa vào cảnh giới ác, sinh trong trời, người, hưởng sự an ổn khoái lạc. Các thiện nam, thiện nữ này do căn lành ấy cho đến quả vị Giác ngộ cao tột, thường không xa lìa Bồ thí, Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lực, Bát-nhã ba-la-mật-đa cho đến trí Nhất thiết tướng và vô lượng, vô biên Phật pháp khác. Do đây, cho nên mau chứng đắc quả vị Giác ngộ cao tột. Do nhân duyên này nên các thiện nam, thiện nữ sẽ đắc quả vị Giác ngộ cao tột. Vì vậy, đối với kinh điển Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa này, nên siêng năng biên chép, thọ trì, đọc tụng, tu tập, tư duy, diễn thuyết cho người khác, cúng dường, cung kính, không tạm dừng bỏ.

Bấy giờ, Xá-lợi Tử bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, kinh điển Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa như vậy. Sau khi Phật Niết-bàn, thì hưng thịnh ở phương nào?

Phật bảo Xá-lợi Tử:

–Kinh điển Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa như vậy, sau khi Ta Niết-bàn, dần dần được hưng thịnh ở phương Đông nam. Phương ấy có nhiều Bí-sô, Bí-sô-ni, Ô-ba-sách-ca, Ô-ba-tư-ca, an trụ Đại thừa, đối với Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa như vậy, với lòng tin ưa sâu sắc, biên chép, thọ trì, đọc tụng, tu tập, tư duy, diễn thuyết. Lại dùng các tràng hoa thượng diệu cho đến đèn sáng, cúng dường, cung kính Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa. Do căn lành này nên không đọa vào đường ác, hoặc sinh cõi trời, hoặc sinh trong loài người hưởng phú quý an lạc. Nhờ thế lực ấy nên tăng trưởng sáu pháp Ba-la-mật-đa khiến cho mau chóng viên mãn. Nhân đó lại cúng dường, cung kính, tôn trọng, ngợi khen chư Phật Thế Tôn. Về sau nương vào pháp ba thừa, dần dần tu tập mà được xuất ly.

Lại nữa Xá-lợi Tử, kinh điển Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa như vậy, sau khi Ta Niết-bàn truyền từ phương Đông nam đến phương Nam, sẽ dần hưng thịnh. Phương ấy có các Bí-sô, Bí-sô-ni, Ô-ba-sách-ca, Ô-ba-tư-ca, an trụ Đại thừa, đối với Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa như vậy, sinh lòng tin ưa sâu sắc, bèn biên chép, thọ trì, đọc tụng, tu tập, tư duy, diễn thuyết. Lại đem các tràng hoa thượng diệu cho đến đèn sáng, cúng dường, cung kính Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa. Do căn lành này, nên không rơi vào đường ác, hoặc sinh cõi trời, hoặc sinh trong nhân gian hưởng sự phú quý an lạc. Nhờ thế lực ấy, nên tăng trưởng sáu pháp Ba-la-mật-đa khiến cho mau chóng viên mãn. Nhân đó, lại cúng dường, cung kính, tôn trọng, ngợi khen chư Phật Thế Tôn. Về sau nương vào pháp ba thừa, dần dần tu tập mà được xuất ly.

Lại nữa Xá-lợi Tử, kinh điển Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa như vậy, sau khi Ta Niết-bàn truyền từ phương Nam đến phương Tây nam, sẽ dần dần được hưng thịnh. Phương ấy có các Bí-sô, Bí-sô-ni, Ô-ba-sách-ca, Ô-ba-tư-ca, an trụ Đại thừa, đối với Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa như vậy, sinh lòng tin ưa sâu sắc, biên chép, thọ trì, đọc tụng, tu tập, tư duy, diễn thuyết. Lại đem các tràng hoa thượng diệu cho đến đèn sáng, cúng dường, cung kính Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa. Do căn lành này, nên không rơi vào đường ác, hoặc sinh cõi trời, hoặc sinh trong loài người hưởng sự phú quý an lạc. Do thế lực kia nên tăng trưởng sáu pháp Ba-la-mật-đa, mau chóng viên mãn. Nhân đây, lại cúng dường, cung kính, tôn trọng, ngợi khen chư Phật Thế Tôn. Sau đó nương vào pháp ba thừa, dần dần tu tập mà được xuất ly.

Lại nữa Xá-lợi Tử, kinh điển Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa như vậy, sau khi Ta

Niết-bàn truyền từ phương Tây nam đến phương Tây bắc, dần dần sẽ hưng thịnh. Phương ấy có các Bí-sô, Bí-sô-ni, Ô-ba-sách-ca, Ô-ba-tư-ca, an trụ Đại thừa, đối với Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa như vậy, với lòng tin ưa sâu sắc, bèn biên chép, thọ trì, đọc tụng, tu tập, tư duy, diễn thuyết. Lại dùng các loại tràng hoa thượng diệu cho đến đèn sáng, cúng dường, cung kính Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa. Nhờ căn lành này, nên không rơi vào đường ác, hoặc sinh cõi trời, hoặc sinh trong loài người hưởng sự phú quý an lạc. Do thế lực kia nên tăng trưởng sáu pháp Ba-la-mật-đa, khiến cho mau chóng viên mãn. Nhân đây, lại cúng dường, cung kính, tôn trọng, ngợi khen chư Phật Thế Tôn. Sau đó nương theo pháp ba thừa, dần dần tu tập mà được xuất ly.

Lại nữa Xá-lợi Tử, kinh điển Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa như vậy, sau khi Ta Niết-bàn, từ phương Tây bắc đến phương Bắc, dần dần sẽ được hưng thịnh. Phương ấy có các Bí-sô, Bí-sô-ni, Ô-ba-sách-ca, Ô-ba-tư-ca, an trụ Đại thừa, đối với Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa như vậy, với lòng tin ưa sâu sắc, biên chép, thọ trì, đọc tụng, tu tập, tư duy, diễn thuyết. Lại đem các tràng hoa thượng diệu cho đến đèn sáng, cúng dường, cung kính Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa. Nhờ căn lành này, không rơi vào đường ác, hoặc sinh cõi trời, hoặc sinh trong loài người hưởng thọ sự phú quý an lạc. Do thế lực này nên tăng trưởng sáu pháp Ba-la-mật-đa, khiến cho mau chóng viên mãn. Nhân đây, lại cúng dường, cung kính, tôn trọng, tán thán chư Phật Thế Tôn. Về sau nương vào pháp ba thừa, dần dần tu tập mà được xuất ly.

Lại nữa Xá-lợi Tử, kinh điển Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa như vậy, sau khi Ta Niết-bàn truyền từ phương Bắc đến phương Đông bắc, lần lượt sẽ hưng thịnh. Phương ấy có các Bí-sô, Bí-sô-ni, Ô-ba-sách-ca, Ô-ba-tư-ca, an trụ Đại thừa, đối với Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa như vậy, với lòng tin ưa sâu sắc, bèn biên chép, thọ trì, đọc tụng, tu tập, tư duy, diễn thuyết. Lại dùng các tràng hoa thượng diệu cho đến đèn sáng, cúng dường, cung kính Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa. Nhờ căn lành này không rơi vào đường ác, hoặc sinh cõi trời, hoặc sinh trong loài người hưởng sự phú quý an lạc. Do thế lực này nên tăng trưởng sáu pháp Ba-la-mật-đa, khiến cho mau chóng viên mãn. Nhân đây, lại cúng dường, cung kính, tôn trọng, tán thán chư Phật Thế Tôn. Về sau nương vào pháp ba thừa, dần dần tu tập mà được xa lìa.

Lại nữa Xá-lợi Tử, sau khi Ta Niết-bàn năm trăm năm, Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa ở phương Đông bắc làm Phật sự lớn. Vì sao? Xá-lợi Tử, vì pháp được tất cả Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác tôn trọng, chính là kinh điển Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa. Kinh điển Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa như vậy được tất cả Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác cùng nhau hộ niệm.

Xá-lợi Tử, chẳng phải pháp Tỳ-nại-da vô thượng là chánh pháp của Phật chứng đắc có tướng mai một. Pháp Tỳ-nại-da vô thượng là chánh pháp của chư Phật chứng đắc tức là kinh điển Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa.

Xá-lợi Tử, phương Đông bắc kia có các thiện nam, thiện nữ an trụ Đại thừa, đối với Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa này có lòng tin ưa sâu sắc, biên chép, thọ trì, đọc tụng, tu tập, tư duy, diễn thuyết, thì ta thường hộ niệm, làm cho không bị tổn hại.

Xá-lợi Tử, phương Đông bắc kia có các thiện nam, thiện nữ an trụ Đại thừa, biên chép kinh điển Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa như vậy. Lại dùng các loại tràng hoa thượng diệu cho đến đèn sáng, cúng dường, cung kính. Ta nhất định nói do căn lành này nên không rơi vào đường ác, sinh trong trời, người, thường hưởng thọ phú quý an lạc. Nhờ thế lực ấy nên tăng trưởng sáu pháp Ba-la-mật-đa, khiến cho mau được viên mãn.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Nhân đây, lại cúng dường, cung kính, tôn trọng, ngợi khen chư Phật Thế Tôn. Về sau nương theo pháp ba thừa, dần dần tu học, chứng đắc Niết-bàn. Vì sao? Xá-lợi Tử, Ta dùng Phật nhãn quan sát chứng biết, xưng dương, tán thán phước đức đã đạt được của các thiện nam, thiện nữ này tất cả Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác ở Đông, Tây, Nam, Bắc, bốn góc, trên, dưới, cũng dùng Phật nhãn quán sát, chứng biết, xưng dương, tán thán, phước đức đã đạt được của các thiện nam, thiện nữ này.

Khi ấy, Xá-lợi Tử lại bạch Phật:

– Bạch Thế Tôn, sau khi Phật Niết-bàn năm trăm năm ở phương Đông bắc Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa có được lưu truyền cùng khắp không?

Phật dạy Thiện Hiện:

– Đúng vậy, đúng vậy! Sau khi Ta Niết-bàn năm trăm năm, ở phương Đông bắc Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa sẽ được lưu truyền. Xá-lợi Tử, sau khi Ta Niết-bàn rồi, năm trăm năm phương Đông bắc kia có các thiện nam, thiện nữ an trụ Đại thừa, nếu được nghe Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa này có lòng tin ưa sâu sắc, biên chép, thọ trì, đọc tụng, tu tập, tư duy, diễn thuyết. Nên biết, những vị ấy đã phát tâm cầu quả vị Giác ngộ cao tốt từ lâu, tu hạnh của Đại Bồ-tát từ lâu, cúng dường nhiều Đức Phật, phụng sự nhiều bạn tốt, tu tập giới thân, tuệ tâm từ lâu, các căn lành đều đã thành thực. Nhờ sức phước đức này nên được nghe Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa như vậy, có lòng tin sâu sắc, lại biên chép, thọ trì, đọc tụng, tinh tấn tu học, tư duy đúng lý, tuyên thuyết khai thị cho các hữu tình.

